

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékra küldve:	
Helyben.			
Egy évre	10 kor. — fill.	Egy évre	16 kor. — fill.
Fél évre	5	Fél évre	8 . . . . .
Negyed évre	2	Negyed évre	4 . . . . .
Egy órára	—	Egy órára	1 . . . . .
Egyszám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK IÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **Ifj. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOPPMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasabos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Jön az udvar!

Az ősszel fent jártam Budapesten. Egy nagy veres ember, kiborotvált arczzal fogadott a budai királyi vár előtt. A testőrezred egyenruháját viselte. Alázatosan megszólítottam, nem magyarul, hogy mertem volna, hiszen a magyar király szolgálja csak nem beszél ezen a rebellis nyelven? Ugyan mi az ördögbe is beszélne. Előbb van neki szüksége a hottentotta áldozatoknál használni szokott értelmetlen vijjogásokra, mint erre a szerencsétlen nyelvre.

Az nem árt neki, ez határozottan rontja a carrierjét.

A haubiczos fejfedő alól tiszta magyar szavak adták keserű mosollyal tudtomra, hogy nem jön a király. A király haragszik!

E keserű mosolyt talán az én önkéntelen német megszólításom csalta ajkára ennek a tulajdonképen magyar embernek, vagy az, hogy a király haragszik? Uram Isten, miért haragszik? Kire haragszik? Mikor haragudott meg?

Ezt már nem mondták meg az én emberemnek, de azt tudja, hogy idejövetele előtt két héttel kiporolták a szőnyeget, kitakarították a fehér termet, kifényesítették a csillárokat, hogy újra nyugalomba helyezték a sok ha-

szontalan dolgot. Minek az? Ki jár rajta? Ki lakik benne? Ki csillogtatja nála fejedelmi pompáját és gyakorolja uralkodói atyai jóindulatát?

Keserű könnycepp gyűlt a szemembe. Benne volt ebben negyedfélszáz év összes keserve. Arra gondoltam, hogy volt egyszer egy ország, azt mondták a keleti bölcsek, ez volt az a tejjel, mézzel folyó Kanaán.

Hát még milyen nép lakta?!

Okos, lovagias, becsületes. De volt egy nagy szerencsétlensége. Az Isten olyan lelket, oly szemet adott neki, mely mindig befele mutatott, akárcikre nézett, mindég a lovagias embert, a gavallért látta. Pedig jó szomszédai más anyagból voltak gyurva, rettenetesen kitudták használni a szerencsétlen nemzetet.

Láttatok már fagyöngyöt s láttatok tölgyfát?

Az erdők szerencsétlen királyának tetszett, mikor ez a cifra, élödsi körülfonta hatalmas derekát. Nem bánta, hadd szivja az életnedvet, van neki elég.

Egyszer aztán végelgyengülésbe esett a hatalmas törzs, a legkisebb szélnél kétségbeesve kapaszkodott a fagyöngyöz. Erre aztán a kisvirág is megharagudott, hogy újra kibéküljön.

Uram Isten, hisz jön az udvar. Lesz dob, zene, sipszó! Lesz udvari

bál, érdemjel hullás, kegyes leereszkedés és sok egyéb minden, a mi szivünknek jól esik.

Meg volt, meg van és meg lesz a kiegyezés. Meg volt már 1902 jul. 25-én, mikor Széll ur Ischlbe rándult fürdőzni, meg van ez most is, mikor azzal már ki kellett rukkolni s meg lesz akkor, ha az udvari ünnepeket nem illik, nem szabad megrontani az országgyűlési tárgyalások zajával. Csak nem tagadunk meg „vendégeinktől” egy kis szivességet? Csak nem vetjük le évszázados gavallériánkat?!

Hisz az a pár milliárd amit már eddig lefizettünk, s amit még le fogunk fizetni, megtérül a két hetes fényes udvartartással, a mikor mindent Bécsből hozatnak, — még a Lucifer alá „gyujtót is”!

Aztán ha megváltottuk a jegyet osztrák, cseh, német, polyák és egyéb nátiók nagy tornájához, mi el is mehetünk, majd végig nézik vendégek a nagy harci játékot, hisz a komédiások csak nem panaszkodhatnak, fényes honorariumot kaptak? Addig pedig szép lassan pusztul az országereje; lassankint vérszegény lesz. Egyes tagjai elernyednek, nincs bennük mozgó erő, lesznek megyék, ahol csuffá tesszük Oroszországot, 19 ember se esik egy négyszögkilométerre. — Majd

Huszár Szücs István tranczportja.

(Hajdutörténet.)

Veresnadrágos vitéz kapitány vezérelte a hajdunánási Szücs István tranczportját. 1808-ban indult ez a tranczport a szép hajduságról. Nyalka ló hátáról hegyeskedett a veresnadrágos kapitány, csak amugy gyalogszerrel ballagtak utána a tranczportbeli süldő katonák. Kit kötéllal, kit hegedűszóval toborzottak ezen hadba a hajdúföld hat városainak legbüszkébb virágai közül.

A ki ekkor a nádfődeles szüleháztól szakadt, örökre szakadt el; de legalább is egy végtiben töltendő tizenkét hosszú katonai esztendőkre.

Keseredett csapat volt tehát az ilyen tranczport, miglen a szülőföld virágos hárdombjának illatát nem temette bé az országutról kóválygó fekete por . . . Nánási hajdu Szücs István gyöngyifjúságának tizen-nyolczadik esztendőjében áldozta magát ezen végzetes katonai sorsra. Ó kelmét nem kötéllal, de a verbunkosok hegedűszóval csábitották el édes anyjának hulló könyei daczára; de nem úgy a hadházi szárma-

zásu Hadházi Gergelyt és a böszörményi Montlika Mihályt. Mindketten jeles verekedők voltak a hajdúföldön, ezért kötéllal csipték őket katonának. Talán némely halavány menyecske (a más asszonya!) érettök is törülgette titokban hullajtott könyeit? . . .

Hulló könyek, hervadt rozmarin ágak, halavány arcú menyecskék és hajadonok mind tovább-távolabb maradtak a tranczport mögött a szép hajdúfölddel együtt, midőn a hajduság kemény legényei rakott tarisznyával, „handszgold”-del is gazdagon, törekedtek a poros posta uton Pest felé.

Péntek este érkeztek az aranyos bakator szőlőt mézesítő hegyaljai Székelyhidra . . . Az érvizében ezüst szárnyu kócsag is költött még akkor és görbe, göndör tollait hullajtotta a réteken a daru . . . Régi magyar idők óta kedves, gazdag magyar város volt ez a szép Székelyhid, hol is a veresnadrágos kapitány tranczportbeli ujonez katona hajdulegényeinek egész szombatira „rostok”-ot engedett, hogy, a pihenő után, majd vasárnap reggel ballagnak tovább a pesti posta uton.

Még ekkor a magok gunyájokat nyüttek a hajdúfiak, kiket a székelyhidi kvártélyos gazdák szépszóval intettek péntek este.

— Fiaim! Ne menjenek ketek a nagy kocsmába, mert eddig még a székelyhidi pajkos legények mindig megverték a tranczportot.

— Isz éppen azirt megyünk a kocsmába; majd minket verjenek meg! Szálfanagytestü Hadházi Gergely mosolygósan illegette-billegette buzogányos öklét a diófaasztalon, melyen kupából illatozott az arany-szinü, mézes ízü, gyöngyháb pártás szüz hegyaljai bakator.

A hat nemes városból szedett hajdúfiak már kora szombat reggel óta ott daldaldóztak a nagykocsmában; noha hirből ösmerték ők is a székelyhidi kevély legények szokását; mely székelyhidi badár legények, vasárnap reggel, a templomból sohasem igyekeztek haza, egyenest a kocsmába támitottak be. Sarkantyujok nótára pengett. A réztáblás fokos botot sem felejtették otthon.

Mindazonáltal a tranczportbeli hajdu legények muzsikaszó mellett virradtak vasárnapra, pedig a veresnadrágos vitéz kapitány is rimánkodott nekik szombat este.

— Édes fiaim! Térjete a kvártélyotokba . . . Ha veszedelem történik, nekem főznek fekete levest. Talán még „kaczéroz”-nak is . . .

elszaporodik a farkas, medve meg a róka. — Mert az idegen földről szakadt jövevények nem töltik be az üres helyet, — hogyné, hisz ők nem szántanak nem vetnek, ők csak aratnak. Ez pedig csak ott lehet, ahol mások az előmunkákat elvégezték.

Az egész világon csökkent, vagy legalább nem emelkedett a kivándorlás, nálunk rohamosan nő. — Elszakadt tótjainkat követi az elégedetlen államalkotó nemzet. Meg is siratják eleinte az elhagyott anyaföldet, aztán . . . lesz belőlük jó angol, jó spanyol, német, yanke, vagy az Isten tudja mi, — csak nem magyar. Mert hát azt mondják: mi vagyunk az egyetlen nemzet, amelynek nincs beolvasztó ereje, s a mely legkönnyebben beolvad, — s mert mondják, nekünk el kell hinnünk, mert mimindent elhiszünk amit mondanak.

Elhisszük, hogy mi el vagyunk maradva, hogy semmire se vagyunk alkalmasak, hogy nekünk többet nyújtanak, mint a mit érdemlünk, hogy mi csak hálálkodhatunk, de nem követelhetünk, — elhisszük, hogy mi függetlenek, boldogok vagyunk, — elhisszük, hogy sok felesleges pénzünk és erőnk van, — elhisszük, hogy nekünk mindent el kell hinnünk.

A boldogabb időkben, mikor a nemzeti önérték és nemzeti eszme egy kis felcsillanásai magyarosítási törekvéseket is felszínre vetettek, az évek

óta többségben levő magyarok elhatározták egy felvidéki kis tót faluban, hogy ezentúl az éjjeli őr magyarul fogja az órákat kikiáltani.

Rendkívüli nagy eredmény! Az első hét esemény nélkül telt el. A nyolczadik napon azonban három tagu tót küldöttség állított be a községi elöljáróhoz, hogy ezt a sérelmet mégis szüntetné meg. A bölcs bíró, egyet rántván a lajbiján, kimondta a salamonni határozatot: „jó, magyarul fogja ugyan az őr ezután is kiáltani az órákat, de tótul kürtöli.“

A bocskoros küldöttség a kivívott fényes eredmény feletti győzeimében meglegedetten távozott.

Vigyázzunk, hogy a nagylelkű engedelmények, a két heti parádé, előbb-utóbb ránk ne adja a nagyeszű Janók bocskorát!

Dr. Á. D.

A szabadságharc vándor papja.

(Bardócz Jánosról.)

A kolozsvári Történelmi Lapok cikksorozatot közöl azon erdélyi világi és szerzetes katolikus papokról, kik az 1848-49-iki szabadságharc alatt a magyar nemzetért küzdöttek és üldözéseket szenvedtek. Ezen jeles hazafiak sorában kiemelkedik a szabadságharc vándor papja, Bardócz János, kiről ezeket az érdekes, becses, szép emlékeztetéseket olvassuk:

Bardócz János, sz. Seps-Szt. Györgyön

Imé érkezének is templom után a székellyhidi legények. Ezüst gombra kapcsolták a mellényöket. Az ivóház üresebbik felében telepedtek meg. Bort parancsoltak, de az egyik székellyhidi nyalka mihamar sarokra toppant. Hetykén, kötölözködve szólt oda a Szücs István tranczportjának, mely a cigány muzsikája mellett maga tetszése szerint mulatott.

— Hé! Ripacsos, ide muzsikáljatok! Keteknek már muzsikáltak eleget! Hé, ripacsos, most már nekünk nótazzatok! . . . Nagyobb nyomaték kedvéért a táblás fokossal közibe zuditott a hajdulegények asztalára rakott üvegeknek.

Hadházi Gergely, Montlika Mihály el sódjére ugrottak be a söntesbe a silápok után, de iziben ütőfát ragadott a többi tranczportbeli katona is.

Hadházi Gergely az ajtónál, Montlika Mihály az ablaknál agyalta azt a székellyhidi botost, ki onnan menekülni akart. Ugyanis az asztalok, a lókusok alá szorultak a kevély legények, midőn már közülök négy holtan bukott a földre; de a kezét, lábát, fejét még többnek törték és a veresnadrágos kapitány nagy félelmek között esekedett a Szücs István tranczportjának:

— Menjünk már fiam! Hisz rátok gyül az összes székellyhidi nép.

Csakugyan a vészharangokat is kongatták már. A nép seregestől lepte bé az nagykocsmá tájékát. Azonban Hadházi Gergely a nyitott ajtóból szemlélődvén, marokra szorítva a véres botot, kicsinylőleg mondta:

— Még kevesen gyültek fel a torra... Noha a félrevert harang egyre zúgott

1821. jun. 1 én, gyulafehérvári tanár, püspökhelyettesi titoknok és aljegyző Ugy az egyházi, mint politikai mozgalmakban lázas tevékenységgel vett részt, 1848-ban Gyulafehérvárott, mint híres szónok, gyűlésezések alkalmával hazafias beszédeket tartott; a mi miatt a várparancsnok által a várból kizárattott. Október 21-ike hajnalán a város roppant nagy oláh tábor által megtámadtván, a helybeli magyar nemzetőrség azt visszaverete; de Horák várparancsnok a győztesekkel letétetvén a fegyvert s a várost császári oltalom alá vevén, — Bardócz J. elmenekült, teljesen a szabadság meletti küzdelem szolgálatába állt; tábori lelkész lett s mint honv. főhadnagy is előfordul; utóbb tábori főpapságra mozdított elő. Nagyszerű szónoklatokat tartott Marosvásárhelyt a piaczon a zenélő kutról, Kolozsvárt, Nagyváradon s több más helyen az osztrák uralom ellen; buzdította, lelkesítette a népet s a fegyveres seregeket a haza védelmére, szabadsága és függetlensége kivására stb.

Vándor szónoka volt ő a szabadság és függetlenség eszméinek Kövarty Lászlóként (Erd. tör. 1848-49-ben. 222. l.) „Városlővárosra járt; az erkélyekről egész papi ornátusban polgári predikációkat tartott.“ — Mint demagog szónok egészen a pillanatok és az események hatása által felkorbácsolt szenvedélyek embere volt. Tűz volt minden szava s így a szívekben hatatommal bírt. Emlékbeszéde, melyet a lázongók gyilka alatt elvért magyarokért 1849. márcz. 31 én Kolozsvárt a szabadságtéri nagy templomban tartott gyászistentisztelet alkalmával mondott fenomenális beszéde igazolja. A dynasztia nem kímélte. A rémuralom beálltával Oláhországba menekült; a hol alkalmazott lelkész, emissárius es biztos volt. Az ő megbízatása a Kossuth — Makk-féle forradalmi kisértet alkalmával Gál Sándor által a csángók fellázítása s a magyar ügy-

büggött, noha már tenger nép gyült az utcára, muzsika szóval indult ki a nagykocsmából a Szücs István tranczportja, de még előbb a kocsmárosnak minden üvegyére alkut kötöttek, hogy a mit az üvegekből a város alatt épségben kap vissza, tegye félre emlékül . . . Persze bakatorral töltötték tele az üvegeket.

A székellyhidi nép sugva bűgva állott félre a véres legények elől. Nagy fenhargon beszéltek:

— Ezeknek is lesz még melegök! Csak eddig négy székellyhidi fiu halt meg, de ki tudja, hány változik még halálra? . . . Meg azután az a sok kezelába tört nyomorék is?!

Azonban Szücs István tranczportja nem ügyelt erre . . ., akkortájt ugyanis az volt az újabbik nóta:

Csákóját könnyel öntöztem,
Gyáspántlikám rákötöztem;
Tíz rózsát hinték lovára,
Százannyi csókot magára . . .

Majd rázendítették a másik szilajabikat is:

— Piros bársony süvegem . . .

Azután Székellyhid alatt még tánczra kerekedtek és az üvegeket veszekedett kedvűen hajigálták az égre . . . A mék üveg épen maradt, az a kocsmárosé lett, noha gavalléros árat fizettek érte . . .

Majd, a poros postai uton Pesthez közel érvén, a veres nadrágos kapitány imigy oktatta a Szücs István tranczportját:

Böszörményi Montlika Mihály csavarított egyet menyecskeknek kedves selyem fekete bajuszán.

— Haza megyünk vitéz kapitány ur; majd hazamegyünk, ha kimulatuk magunkat . . .

A tapasztalt kocsmárosnak szerfelett tetszettek ezek a danás, vidám hajdufiak. Mondotta is:

— Látom, hogy hajdufiak kelmetek! De azért vigyázzanak, mert eddig még mindig véresre verték a tranczportot a székellyhidi pajkos legények.

— Minket verjenek meg! dünyögték egyértelműleg a barnapiros arcú böszörményi, nánási, szoboszlói, hadházi, dorogi, vaspécsi hajduság virágszájai, kik a tekintetben mégis szavát fogadták a tapasztalt kocsmárosnak, hogy a gyertyafüstös, bolt-hajtásos nagy ivószobának az egyik felébe, a kármentő felé eső részébe huzódtak a kecskelábu öreg asztalok mellé, a faltörő kos nehéz, vaskos lókusokra.

Azonban gondoskodtak árvatölggyről metszett lehető takaros siápokról is, miknek a kármentőben kerestek dugott helyet; nem másért dugták oda a silápokot, mert a tapasztalt székellyhidi kocsmáros azt is mondotta a hajdusági virágszálnak:

— Kelmetek ne kezdjék, hadd kezdjék ők . . . Ők az urak itthon.

Huszár Szücs István tranczportja nyugodtan fogadta a tanácsot, de egymás között arra végeztek, midőn a tülekedés kezdődik: Hadházi Gergely az ajtónál, Montlika Mihály az ablaknál cselekszik a cséplést. a többi virágszál pedig csak szoritja elejbök a kevély székellyhidi legényeket.

nek megnyerése volt, — Herczeg Sturza pártolta őt, kinek birtokán (Moldovában) a Prala Monastis csángó falu papja volt. — Bardócz a közelben levő 21 községbeli csángókat lelkesen elő is készítette Gál Sándorral, Székelykői Gergely Ferencz őrnagy utján érintkezett a támasztandó forradalmi ügyben.

Elfogtatván a maros-vásárhelyi várban volt elzárva. A prófósok kegyelme folytán neki a fogházba szabad volt élelmet s ruházatot beszállítani. Mint szép ifjú alaknak a női ruha is jól állván, jó barátja és professzor társa Bodó Alajos ágytakarójából a sekrestyével női ruhát készítettén, azt neki becsempészte. Mit felhasználva egy reggel Bardócz vízes edénynyel kezében női ruhában a várból kiszökött s a piébánia templom tornyába felment s ott elrejtezkedett. Nyugodtan nézte onnan az utánna futkosó és őt keresőket.

Itt egy hétig rejtőzködött. Bodót miatta zaklatták; azonban neki sikerült Bardóczot veszedelmes helyzetéből kiszabadítani. Ugyan is Lakatos János plebános Remetéről gyakran hozván zabot M.-Vásárhelyre eladni, Bardócznak egy tégelyt és egy rossz löcsőt adván kezébe ő szépen a piaczi Bodor nevű zenélő kuthoz sietett női ruhában s megtöltvén tégelyét vízzel, azonnal azt vállára véve a löcsrre, mintegy szemérmes szolgáló lesütve szeméit a földre, gyorsan az őrségen át kiment a városból. Lakatos J. a városon kívül szekérre ültette s 3 óra alatt Remetén voltak.

De Lakatosra nézve e naptól fogva igen aggodalmas, félelmes és veszedelmes órák következtek. Bardócz után a nyomozást folytatván az osztrák-kopók, rájöttek arra, hogy Köszvényes-Remete és vidékén több menekült s bujdosó hazafi tartózkodik. Kimondták azt, hogy a hol Bardóczot megfogják, vele szembe fogják az illetőt fel-

akasztani. A remetei derék hazafi pap Lakatos J. ezt hallván, igen éberül ügyelt és minden eshetőségre elkészítette magát. — Mire nagy szüksége is volt, mert csakhamar egy ej-zaka 8 zsandár verte fel őt az ágyából, a parancsnok belépvén hálósobájába, durva kiméretlen hangon reá rivalgva mondá: „hogy keljen fel és adja át a templom kulcsait, mivel ott menekültek vannak.“

— Kérem, a templomban én vagyok az ur, felelé a derék pap; oda az én tudtomon kivül bemenni senkinek sem szabad. Varjon tehát, a mig felöltözködöm s aztán jelenlétemben kutathatnak.

Átvizsgáltak a templomot, azután a gazdasági épületeket s ott szénát és szalmát összeszurkáltak, de senkit sem találtak. Mert egy órával ezelőtt ott volt Veszely K., Keresztes Márton, Farczádi Kovács Mihály veszedelmes rebellis papok, a mint őket a németek nevezték, a közeli gyümölcsös kerten át, a faluba az úgynevezett jemberekhez menekültek volt. Kik tudták, hogy kik a hozzájuk menekültek, de el nem árulták őket.

Történt erre csakhamar az is, hogy Lakatos Szász Régen felé menvén, egy csendőrjárártal találkozott a szomszéd Köhéj faluba. Az oláh paphoz azonnal beszallott s itt betegséget színlelve a kocsis gyorsan lóháton Remetére visszaküldötte, azt izenvén, hogy a fegyvereket jó helyre tegyék s az orvosos üvegeket azonnal küldjék el, mert rosszul érzi magát.

A menekültek tudták ebből, hogy mi a betegség, s újból odább állottak.

Keresztes Lakatosnál egyszer mint kocsis, azután mint ügyetlen béres, azután pedig mint egyházigazdának nagyszerűen vitte szerepét az osztrákok előtt; de Bardóczczal nem lehetett boldogulni, — tul kellett rajta adni!

— Holnap indulok — mondá neki a

jó házigazda; a harisnya, egy pár bocskor és zekeposztó felső kézen van, ezeket az élelmi szerekkel összepakoljuk s Korondig mint jó állapotban levő (viselő) szolgáló ülsz a kocsis mellett s Remetéről el távozol.

Ugy is történt. A korondi plebános Sebestyén József igen jó érzelmű honfi pap mindent tudott, de a cselédsége gyanus szemmel nézte a szolgát, a ki feltűnő nagyokat lépett a szoknyában. Lakatos, hogy a gyanut elhárítsa, egész komoly képpel elébe lépett s a Sebestyén cselédei előtt kemény szemrehányást tett neki mint olyan- nak, ki gyalázatot hozott a házra; erkölcs- telen életének gyömölcset most viheti, mert a szolgálatból elküldetik.

Sebestyén József meghitt emberével azután Bardóczot az erdei titkos ösvényen Romániába kalauzoltatta. (Közművelődés. 1899-ki évf. 118—119.) 1868 ban haza jött, nyugalomba tétetett. — Mint őnmaga és az étellel meghasonlott halt meg. Beszédei: „Polgári szózat a néphez.“ N.-Varad 1846. Beszédei marc. 15. és 31. 1849 Kolozsvár.

Egy főhercegnő megszökött.

Egy főhercegnő megszökött
Faképnél hagyta fénjét,
Tutette magát minden
Szeretője kedvéért.

Ott hagyta rangját, gyermekét.
Boldogságot keresve:
Boldogságot, fényes sorsát
Feszítette keresztre.

Hosszu képpel, kurta ésszel
Bár példáját követnék,
A rajtunk élődo összes
Herczegek és hercegnék,

(Debreczen.)

Tárogató.

NAPI HIREK.

A januári közgyűlés.

Debreczen város törvényhatósági bizottsága ez évben első közgyűlését ebben a hónapban tartja. Eddigi megállapodás szerint a közgyűlés 23-an szertan lesz. A közgyűlésnek legfontosabb tárgyait a véleményezésre jogosított bizottságok, nevezetesen jogügyi, gazdasági, színházi stb. bizottságok megalakítása képezi. Ugyanezen a közgyűlésen alakítják meg újból a négy tagu felügyelőbizottságot is.

Németszóra járás a szászok közé.

A szászok közül és a szászokhoz írott cikkeink úgy a szászok, mint a magyarság között széleskörben keltettek föltűnést. Ezeknek a nemes hangu, a békés, a szeretetteljes testvéri kapcsolatot kereső cikkeknél az eszméjével a nagyszabedényi német napilap, melynek dr. Neugeboren Emil a főszerkesztője, iránycikkelyekben — toglalkozott, de azonkívül mind a szász, mind a magyarkörökből több igen érdekes, az eszme iránt rokonszenvező levél érkezett és nap-nap után érkezik a szerkesztőségünkbe. A szászok különösbőlben „a szászok között“ és „a szászok-

— Fiaim, mindjárt Pestre érünk, abba a híres zsidópesti nagykaszárnnyába. Nagy generalisok, óbesterek, tiszturak várják mar ott kendteket és csak annyit mondok, ha valamelyik kérdezősködik, hova valók kendtek, csak egy beszéljen . . .

Nem hazudott a veresnadrágos kapitány A pesti híres nagy kaszárnnyában már valójában várták a hajdukat a tollas kalapos generalisok, forgócsákóju ezredesek, kapitányok, vitéz hadnagyok és midőn glédába rendezkedett a tranczport, szőlította a hajdukat az egyik borotvált képű generalis s noha ő kigyelme is bölcsen tudta, mégis (bizonyosan kunérságból) kérdezte a hajduktól:

— Osztan, hova valók vagytok fiaim?

Mint sábeczkor a nánási zsidók, éppen úgy egyszerre kezdett zsvajgani a Szücs István tranczportja is.

A veresnadrágos kapitány váltig csitította a fránya hajdukat, nem hallgattak. A borotváltképű generalis mosolyogva hallgatta az egészséges, érczes zúgást, midőn ki nánásinak, ki szoboszlóinak, ki böszörményinek, ki hadházinak és ki más hajduvárosba valónak vallotta magát, dicsérve a hajdu nemzetséget . . .

Végre a borotváltképű generalis mégis szóhoz juthatott, hejh, bölcsen tudta már ő kigyelme ekkor a Szücs István tranczportjának minden lépését, mert most meg ezt kérdezte tőlök:

— Ugy halljuk, fiaim, magokat meg verték a székelyhidi parasztok . . .

No már erre haragosan zudultak fel a fránya hajdukat, mérgesen kiabáltak a generalisnak:

— De 'iszen minket nem vertek meg!

Mi vertük meg őket . . . Már négy halva is volt, mikor jöttünk!

A tollaskalapos, borotváltképű generalis kezdte a nevetést, de ő kigyelmével együtt nevettek a többi aranypaszomántos tiszturak is, még a veresnadrágos kapitány orczáján is mosoly derült, mint mikor a nap buvik ki a borongó felhők mögül . . . Sőt a generalis nagy jókedvében tovább is kötölközött a Szücs István tranczportjával: Keveset vertek agyon kendtek! . . .

Montlika Mihály, a selymes fekete bajszu böszörményi Montlika Mihály szavába vágott a generalisnak:

— 'Isz ha tudtuk volna, hogy nem kerekedik baj, akár mindet agyonvertük volna . . . De így is csak a veres nadrágos kapitány ur nagy kirisit nizzük . . .

Generalis ur nem haragudott a bátor szóért, mert még vidámban folytatta:

— Legalább is a felét vertétek volna agyon . . . Akkor most ajándékot adnék kendteknek; mert még eddig minden tranczportot véresre vertek, gyalázatba gázoltak a székelyhidi botos legények, a mi mind a katonáknak, mind a város előljároságának nagy kisebbségére szolgált . . . (De már bizonyosan magyar bölcsőben ringatták ezt a kopasz száju öreg generalist, mert most meg komolyra fordítván a szép magyar beszédet, szavát ekként végezte:). . . Derék emberek vagytok fiaim! Ezután is, a csatában is így oltalmaztatok egymást . . .

A harcziöföretekben bőven is volt részök; mert a Szücs István tranczportját, a hajdusági virágokat, a vitézlő Kénig Virtemberg huszárok nyalka regimentjébe osztották be.

Szabad Hajdu.

hoz" irt cikket illetőleg vonatkozó lap példányt kéri, rokonszenvüket fejezve ki a közeledés iránt, hogy a magyar ifjuság a szászok közé járjon németszóra és hogy a szászok serdülő csemetéi a református alföldön sajátítsák el a magyar nyelvet. A lapunk illetőleg derék, hazafias cikkirónk által indított ezen nemzeti jelentőségű mozgalomra vonatkozólag alább két levelet illetőleg levél részletet közlünk. Az első részletet a szászviszonyokkal ösmerős, avatott magyar honfitársunk leveléből merítjük, a második részlet pedig egy szász honfitársunk leveléből való. Az első levélrészlet már azért is érdekes reánk, mert abban jeles református tanügyi férfiakra: Dóczy Imre és Géresi Kálmán urakra is történik hivatkozás, kiket magunk is kérünk, hogy foglalkozzanak a fontos eszmével, a testvéri kapocs erősítésével, készséggel ajánljuk fel a nyilvánosságnak szánt becses közleményeik részére lapunk hasábjait. A szász viszonyokba avatott magyar honfitársunk leveléből kiemelt rész így hangzik:

„Én a német szóra járást nagyon fontosnak és czélszerűnek tartom, csak hogy az kellene, hogy az egész alföld hasonlóan gondolkodjon és cselekedjen, mert az egyes szívet csak egyes ember képes megnyerni. A szász rendkívül nehezen melegszik, de ha az alföldről arra terelődnek a német szóra járás, akkor mégis elérnek a kívánt eredményt. Anyai már első sikernek meglelt, hogy itt jól megtanulnának németül. — A szász dialektus nagyon különböző az egyes szavak kiejtését illetőleg s pl. Segesváron és Medgyesen úgy van, hogy a társaságokban levő magyarhoz a legtisztább németül szólnak, egymáshoz azonban szászul. Eleinte ez visszasz, de később megszokja az ember. Szebenben nagyon elvétve hall az ember szászkiejtést. Az tehát ne aggasszon senkit, hogy ezek szászok, mert ezektől nagyon jól meglehet németül tanulni, Aztán úgy áll a dolog, hogy a mit az ember németül tud, azt szászul is rendszerint megérti. — Nagyon jó volna Dóczy Imre és Géressi Kálmán urakat is felkérni az eszme pártolására, hogy a mikor az iskolákat vizsgálják, a tanárok figyelmét felhívják erre.

Nem kevésbé érdekes a szász ajku honfitársunktól származó levélnek alább következő részlete is, mely szintén társadalmi uton véli a magyar és szász közeledést megvalósíthatni. Ugyanis egyebek mellett a következő életrevaló dolgokat írja a szász honfitárs:

„A magyar társadalom feladata tehát, hogy megismerkedjék a szászokkal és megismerje őt a szászok, hogy az ellenszenv eltűnjön. Ezért óhajtanám, a német szóra járás mellett, hogy kirándulók (felneveltek úgy mint iskolai kiránduló csapatok) mentől többen jönnének erre. Jó volna, ha kirándulók is jönnének a jövő nyáron. Kolozsváron a Mátyás szobor stb. Segesváron ennek remek szép fekvése (Erdély gyöngyének hívják) és közel hozzá a csatater, Brassóban fekvés és ipar. Szebenben az ipar, a művészet stb. (A szép veres toronyi szoros, hasonlóképp Nagy Disznód, hol a debreczeni cifra szürnek valót szövik) s az iparból a posztó ipar is elég látni valót ad. — Viz-

akna olcsó és jó sósfürdő, Szebenhez jövet menet 32 korona; állandó tartózkodásra tehát jó tanya volna stb. Vajha megértenők már egyszer egymást.

A székelytársaság mulatsága.

A székely bazar, amely a legszebb anyagi sikerrel jár, tegnap bezáródott. A bazar rendezősége a bezárás alkalmából este táncmulatságot rendezett a „Bika“ disztermében. A táncmulatságot közvacsora előzte meg, melyen sokan jelentek meg. Kilencz órakor véget ért a vacsora és kezdetét vette a tánc, — melyhez a Magyarok zenekara szolgáltatva a zenét, A táncmulatságon jelen voltak: — Urasszonyok: Gr. Klebersberg Béláné, Bethlen Sarolta grófné, Székely Ferenczné, Ericz Ernőné, Fábian L. Morné, Potorán Istvánné, Hutiray Beláné, Miskolczy Lajosné, Bartók Ágostonné, Nagy Ferenczné, Berzöffy Vinczéné, Weszter Istvánné, Zivuska Jenőné, Kuthy Béláné, Szombathy Janosné, Kálmánchelyi Józsefné, Beke Laszlóné, öz. Jablonczay Kálmáné, Bernáth Lajosné, Perczel Dénesné, Péchy Kálmáné, Baróthy Béláné, dr. Irinyi Istvánné, Szentessy Jánosné, Beczner Frigyesné, dr. Varga Lajosné, öz. Pozsgay Gaborné, Péntes Miklósné, K. Tóth Kálmáné, Karai Sándorné. Urleányok: Klebersberg Valéria és Margit contessek, Potorán Margit és Stefi, Székely Mariska, Ericz nővérek, Fábian nővérek, Hutiray Palika és Aranka, Bartók Bella, Nagy Ilona, Fehér Margit, Weszter Malvin, Zivuska nővérek, Molnar nővérek, Kuthy Annuska, Szombati Margit, Kálmánchey Böske, Beke Erzsike, Eggmann Margit, Jablonczay Lenke, Bernát Gizi, Perczel Etus, Péchy Paula, Baróthy Gabi, Szentessy Ilonka, Péntes Ilonka, Péter Melinda, Csáky Margit.

Adófelszólamlási bizottsági ülés.

Az adófelszólamlási bizottság tegnapelőtt megkezdette működését. A bizottság bezárólag e hó 15 ig állandó permanenciában lesz. A bizottság a városháza kistermében ülésezik.

Hortobágyi gazdálkodás.

A hortobágyi gazdasági intéző bizottság ez évben első ülését tegnap délután tartotta Király Gyula elnöklésével. A bizottság az intézőség megalakítása után a cifra ménes ügyével foglalkozott. A bizottság határozatképp kimondotta, hogy jövőben a cifra ménesbe herélt lovat bevenni nem lehet. A cifra ménesi illetéket egy-egy lónál 7 koronára szállították le. Az egy éves csikók legeltetési díját a cifra ménesben 5 koronában állapították meg. A bizottság azt is határozatképp mondotta ki, hogy sem az ökor, sem a tinó gulyába bivalybikát legeltetés végett nem bocsátanak be. A sertések legeltetési helyét a felügyelő gazda jelöli ki. Ezeket a határozatokat legközelebb hirdetmény alakjában is tudomására hozzák a gazdaközönségnek.

A tanács fogadó napjai.

A városi tanács legutóbb tartott ülésén szóba került az is, hogy helyes volna a közönséget tájékoztatni arról, mikor érintkezhetik az egyes tanácsosokkal. A tanács végül abban állapodott meg, hogy a hétfő és esütörtöki nap kivételével, mikor is ta-

nácsüléseket tartanak, mindennap délelőtt 10—12 óra között állanak rendelkezésére a közönségnek.

A Csillag-utczai jósról.

A Csapó külvárosban hetek óta nagy az izgatottság. A Csillag-utca 88. számú házban egy jósemer lakik, kihez a hiszékeny emberek, különösen nők csapatostól fordulnak, hogy jóvendőt mondjon nekik. A jó, ki Szalacsról került Debreczenbe, él az alkalommal, kihasználja az emberek hiszékenységét és jóvendőt nekik a jövőről, de az elhunytak lelkét is elővarázsolja és két napi szigorú böjtöt rendel el mindegyik hozzáfordulónak, amiért „legutolsó halottját szomjan engedte a másvilágra költözni.“ A jó természetesen szép jóvedelmet huz, mert a legolcsóbb taksa 30 fillér. De végre a rendőrség is neszét vette a jóvendőmondó ittlétének és maga elé idézte. Feleletei arra indították a rendőrséget, hogy orvosilag vizsgálta meg a jóvendőmondó halottidézőt. Az orvosi vizsgálatnak az a meglepő eredménye lett, kiderült, hogy a csillag-utczai jó nem közönséges csaló, mert élelmességre mutató dijaratás mellett vallási örjögésben is szenved. A rendőrség hazaküldi Szalacsra, a szalacsi csodaösszony falujába a jámbort, kinek az esete is bizonyítja, hogy egy bolond százat csinál.

Körner tanácsnok gyásza.

Körner Adolf tanácsnokot súlyos csapás érte. Gyámoltja, Szőke Barna egy szép reményekre jogosító ifju, a magyar óvári gazdasági tanintézet hallgatója, hirtelen elhunyt. Körner Adolf tanácsnokot táviratilag értesítették a gyászsetről, ki azonnal Óvárra utazott. Mi okozta a derék ifju hirtelen elhunytát, nem sejtik, mert előtte való nap még levelet irt nagybátyjának.

Nyomor és kivándorlás.

Szatmarmegye eddig legjobb módunak tartott községének, Szaniszlónak a lakossága a nyomor miatt tömegesen készül elhagyni otthonát, hogy Amerika földjén próbáljon szerencsét. Már eddig száznegyven munkabíró férfi szerelte meg utlevelet, kik rövid idő alatt elhagyják a községet, hogy oda talán többé vissza se térjenek. Különben az inség Szatmarmegye több községében is mutatkozik. A kiutalt inség-segéllyel nem lehet eredményt elérni, miért is a vármegye alispánja, Nagy László, egy egész terjedelmes memorándumot terjesztett a belügyminiszterhez, melyben módokat ajánl a miniszter figyelmébe, mellyel a mindegyre terjedő nyomort, vagy szegénységet, ha nem is egészen megszüntetni, de mérsékelni lehetne. A szaniszlói kivándorló magyarok a református egyház hívei.

Katonakötelesek sorshuzása.

E hó 10-én sorshuzás lesz a városháza nagytermében. Háromszázhatvanegy 1882 évbéli hadköteles huz sorsot, hogy milyen sorozat szerint kerülnek a sorozó bizottság elé. A sorshuzáson Kovács József polgármester elnököl, a bizottság tagjai lesznek: Szabó Kálmán katonai tanácsnok, Vetéssy Béla r. fogalmazó, Vecsey Viktor és Pálffy Gábor bizottsági tagok.

A sorshuzást nem szükséges személyesen eszközölni, megbizottak is elvégezhetik. Azok helyett, kik sem személyesen, sem pedig megbizottaik által nem eszközlik a sorshuzást, a bizottság hivatalosan huzza ki a sorszámkokat.

A Tiszák Bankja bukásának epilógusa.

Az országos akció folyamán, mélyet a Székesfehérvár és Vidéke indított meg annak idején a Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank ellen a vezetőségnek felelősségre vonása érdekében, tudvalevőleg a fővárosi sajtó ellen is merültek fel vádak a miatt, hogy a Bank válságáról, husz millió elspekulálásáról egy szóval sem tettek említést, holott kisebb vidéki bankok panamáiról hasáb számra szoktak megemlékezni. E felhozott vádakból kifolyólag Vészi József orsz. képviselő, a Budapesti Újságíró Egyesületnek elnöke sajtó útján elkövetett rágalmozás és becsületsértés vétségü miatt pert indított a Szfr es Vidéke felelős szerkesztője, Lurja Aladár dr. ellen, a mely perben a székesfejérvári törvényszék most határozott: Lurja Aladár dr. vád alá helyezését nem rendeli el. Vádló képviselője a határozat ellen semmiféle panaszszal élt.

Kitalicskázott színész.

A Székesfehérvár és vidéke olyan színházi botrányról emlékezik meg, mely páratlan még a színházi botrányok történetében is. Ugyanis székesfehérvárott a jobb izlés rovására a következő durvaságok történtek meg, melyről — „Színházi botrányok” czim alá csoportosítva — imigyen ír a fehérvári lapok:

— Hogy is mondja Szalókyt a Postásfiu és huga előadásán?

— Csinálok én olyan scandalumot, hogy az öreg Scandal megfordul a sírjában.

Ki tudja, nem ez a mondás ingerelte-e fel azt a pár suhanczot, akik a tegnapi esti előadás végeztével Kubik Lőrincz helybeli kereskedőségét vezényletével csinos kis botrányt rendeztek a színházból távozó egyik színészre, Nagy Mariskával szemben. — A jeles had beleunván a lókifogások dicsőségébe, valami extrére élvezet után vágyott a mely fennem hirdesse az ő találékony eszköznek gunyorosságát. A fiakkerek bérbevevésével szakítottak s a konfliktusok nyugodtan melázhatnak ezentúl, hanem annál inkább megtörténhetik, hogy a szemetes kocsikat fogják lefoglalni művészeti fellángolásuk czéljaira.

Most még a konfliktus és a szemetes kocsik között tartanak, egyelőre azonban egy egy rozzant talicskával is beérik, a melyet az előadás végeztével balványozott művésznőjüknek felajánlanak. Így történt ez tegnap este is, a midőn a színház oldal bejárata előtt egy talicskával vártak Nagy Mariskát, a kihez, mikor kilépett az ajtón, kiváló jó hangulatban levő Kubik Lőrincz fűszerkereskedő segéd (mint alkalmi gyorsírónk feljegyezte) a következő szónoklatot intézte:

Drága Művésznőnk!

E várost, mint tudni méltóztatik, Thalia istennő egy második Arkadiává, a színművészet pártolásának Eldorádójává tette. — Az a művész nő a ki itt mi közöttünk nem arat sikert (a szónok, egy hatásos körmozdulatot tesz), — a ki itt közöttünk nem részesül az őt megillető elismerésben, az menjen — bocsánatot a trivialitásért — az menjen Kutujnyba. bocsánatot kérek, zabot hegyezni.

És én azt mondom, minél nagyobb egy művész (Hangok: Eljen Nagy Mariska), annál meglepőbb módon kell neki az elismerést megadni, hogy még a késő utókor is elmondhassa: „Ezek tudtak aztán igazán pártolni a színművészetet.”

Drága Művésznőnk, éppen ezért ne méltóztassék félreérteni, ha őnt most szívünk szeretetével felszólítani fogjuk!

— Méltóztassék helyet foglalni ebben a talicskában, hogy picinyke lába ne tapossa a sáros köveget, mi hazáig fogjuk huzni. Nem igaz-e gyerekek?! (Ugy, ugy van, zajos és lelkes éljenzés).

A művész pedig ott állt és megilletődve, könnyes szemekkel hallgatta a dictió befejező részét, a mely éppen nem nyerte meg az ő tetszését. Hogy valaki őt hazáig talicskában huzza, ez mégis csak gyalázatoság. Szerencsére akadt egy nemes-szívű lovag (Havranek János mészáros mester egyik segédje), aki kimentette őt rajongói közül és pedig akként, hogy felkapta a talicskát és jó sort végig vert volna rajtuk, ha el nem takarodnak.

Czipész kongresszus Debreczenben.

Magyarország czipésziparosai ez évben tavasszal nagyszabású kongresszust tartanak. A kongresszus színhelye Debreczen városa lesz. A debreczeni czipészek a napokban értekezletet tartanak, melyen a kongresszus előkészítő munkálatait beszélik meg.

Harcias amazon.

Sipos Zsófi cseléd harcias voltáért gyakran kerül összeütközésbe a rendőrséggel. Különös előszeretettel a kaszárnyák környékén tanyázik. Tegnap este is a Pavillon igaz nevén Kbssuth kaszárnya körül csatangolt, heva mindeoképen beakart jtnni, hogy kedvesével találkozhasson. Midőn az őrség nem akarta beengedni a kaszárnyába, efeletti dühében bevverte a kaszárnya több ablakát, mire a telefonon előhívott rendőrök lefűlélték Sipos Zsófit, kit ma a rendőrség, tekintettel arra, hogy már több ízben volt büntetve és eltolonozolva, ezuttal elég szigorú büntetéssel 2 hónapi fogházzal sújtott. A harcias amazon daczara a súlyos büntetésnek, fogadalmat tett ha kiszabadul megbosszulja magát hűtlen kedvesén és a kaszárnya összes ablakait beveri.

Öreg honvéd halála messze északon . . .

Messze északon, a svédországi Malmöben. naghalt a mult év utolsó napján egy tisztelteméltó öreg ur: Thomas Fredrik Krook, a ki idegen létére is nagyon szerette hazánk, sőt a szabadságharcban vérért is ontotta érettnök. Haláláról unokája, Gunnar Flensburg értesítette Wersényi Róza selmebányai óvónót, a ki két ízben is vendége volt a családnak, a mikor a szlőjd-kurzuson künn járt Svédországban. Az óvónó közli e hirt az öreg szabadsághős haláláról, hogy krónikába szedjük az elhunyt hervadhatatlan érdemeit. Krook mint vándorló szijgyártó legény került a viharos időben Magyarországra. Még nem tört ki a szabadságharc, de már fönne lekegott a harczi tűz, mely az idegen vért is fölguyjtotta. Eljárt az ifjuság gyűléseire, megittasulva hallgatta Petőfit és a többi szónokot, márczius tizenötödikén ő is ott volt a Nemzeti Muzeumnál. A legelső közt volt, a ki beállt honvédnek. Számos csatában vett részt s része volt a honvéddicsőség megteremtésében. Egyik csatában golyótól és kardtól súlyosan megsebesült; táborig kórházba került. A mikor csonka kézzel kibocsátották onnan, vissza akart térni ezredéhez, de az ellenség elfogta s mint idegent, kiűzte az

országból. Azóta Svédországban élt, — de mindig szeretettel szolt a magyarokról. Néhány Magyar szavat még tudott magyarul s vendégeitől mindig megkövetelte, hogy eljentsék a magyar hazára, ha házában magyar vendéget látott. Szobája tele volt szabadságharczi ereklyével; ezeknek egy részét Wersényi Róza útján elküldte a kolozsvári ereklyemuzeumnak. Egy gyöngyös kokárdát s még néhány nemzetiszínű szalag oszlányt, a mely annak idején diadalmasan lengett a harczi tűzében a magyar zászlón, magával vitt a sírjába. Családját is a magyar nemzet szeretetében nevelte föl s leányai gyakran eléneklik és eljátszzák zongorán a magyar himnuszt.

Borsos történet.

A bécsi „Parlamenti Tudósító” czimű könyvoma os újság Nostitz grófnak, Ferencz Ferdinánd trónörökös volt főudvarmesterének elbocsátási ügyét újra fölleveníti s az elbocsátás okáról a következőket írja: A főherczeg és Nostitz gróf között már régebben feszült viszony volt, amely különböző etikett-kérdések miatt támadt és amely feszültség a főherczeg nejének, Hohenberg herczegnőnek a bécsi udvarhoz való viszonyából keletkezett. A szakadás azonban csak a trónörökös gyermekének keresztelődjén állott be, a konopisti kastélyban.

A keresztelési szertartások megállapításánál, ugyanis a főherczeg a leghatározottabb formában fejezte ki azt a kívánságát, hogy a gyermeket a főudvarmester tartsa a keresztviz alá, Nostitz gróf azonban az udvari szertartási szabályokra való hivatkozással kijelentette, hogy a főudvarmesternek csak egyenrangú főherczegi sardjádékok megkeresztelésénél van ilyen kötelessége.

Erre a főherczeg szigoruan azt mondta, a főudvarmesternk.

— Kegyelmes ur! Parancsolom önnek hogy a gyermekemet tartsa keresztviz alá!

A főudvarmester azonban a lehatározottabban válaszolt:

— Királyi Fenség! Ezt a parancsot nem teljesíthetem!

— Akkor nincs a kegyelmes urnak semmi egyéb dolga a keresztelődjénél! — mondta a főherczeg és a keresztelődjé csakugyan a főudvarmester nélkül tartották meg akit azonnal föl is mentettek állásától.

A hasfölmetsző.

A hamburgi rendőrséget most olyan fajta borzalmas büntett foglalkoztatja, mint a minőt több ízben a hírhedt Jack, a hasfölmetsző követett el Londonban. A véres eset Altonában történt és áldozata a negyven esztendő Haase asszony, a kinek férje valami gonosztett miatt ez idő szerint a börtönben ül. Haase asszonyt egy pajtában találták meg holtan. A gyilkosnak még eddig semmi nyoma.

Humberték.

Romain Daurignac, aki szerint az ur nemcsak a pokolban, hanem a vizsgálati fogságban is ur marad, a czella magányában is megtartotta életvidámságát, amit a szellemes párisiak kellőleg tudnak méltányolni. Ujévkor Daurignac sok elmés „anzikszkártyát” kapott. Az egyikén volt, amelynek tartalma körülbelül ez:

Csáltál Romain mutyiba,
Most hűsölsz a dutyiba.

Humbert Evának is bő aratása volt képes lapokban, sőt akadtak kérők is, akik anzikszon ajánlották fel szívüket és kezüket.

Halál a Hurka évés miatt.

Szomorú következménye lett annak a virtuskodásból kötött fogadásnak, a melyet Schneider József temesvári asztalossegéd nyert meg az élete árán. Borozás közben történt, hogy Schneider fogadott egy barátjával, hogy egy ülő helyén megeszik husz darab hurkát. Meg is ette, de aztán oly rosszul lett, hogy mentők vitték haza. Ott-hon örvöngeni kezdett, a mire a kórházba szállították, ahol kényszer zubbonyt húztak rá. A szerencsétlen ember két órahosszáig tombolt aztán összeroskadt és meghalt. A hatóság vizsgálatot indított, mert az a gyanu, hogy a hurkában valami mérgező anyag volt.

Az iparoskör téli mulatsága.

F. evi február hó 1-én tartja az „Igaros Kör” szokásos téli mulatságát, a Bika szálloda disztermében. Ezen mulatság minden évben a legsikerültebb bálók egyike a melyen a városunkban óriási nagy számmal levő képesített iparosok szeretnek megjelenni. De kedvs mulatságát képezi ez a bál nemcsak iparosainknak, de városunk leginreligensebb köreinek is, a kik szinte jó előre készülődnek és azon minden évben részt is vesznek. Ezen nagylátogatottságnak oka az igazi egyszerűség, fesztelen érintkezés és multság, a mely az Iparos Kör bálját más bálaktól megkülönbözteti. Sok kedves multsággravagyó mamáknak és leánykáknak felröppen tehát akkor a szíve, a midőn örömmel adjuk tudtokra az Iparos kör ez évi báljának. A vigalmi bizottság élén az idén is Biczó Gyula helybeli tekintélyes építőmester áll, kinek személyisége s a bál rendezés iránti érkeke elég biztosíték ezen bál sikeréhez.

Értesítés.

Alólirott előljároság ezennel értesíti a debreczeni izr. szent-egylet t. tagjait, hogy az 1903. évre érvényes választói névjegyzéket az összeíró bizottság összeallította és azt f év január 24-ikéig a jegyzői irodában (József kir. h. 26.) közszemlére kitette, mely idő alatt a netaláni kihagyások vagy jogtalan felvételek elleni felszólamlások ugyanott benyújthatók. Debreczen, 1903. január 6 án. A debreczeni izr. szent-egylet előljárosága.

Hölgyek öröme.

Ezrekre menő elősmerő levél bizonyítja, hogy a legjobb szer a szépség ápolására az általam készített hires dr. Lehmann féle arc kenőcs. Egy tégely ára 1 korona, hozzávaló szappan 80 fillér. Pooder 1 doboz ára 1 korona. Csak nevem és arcképpemmel ellátott tégely kérjünk és fogadjunk el! Kérem egy próbarendelvényt venni. Gyarmati Emil városi gyógyszerháza a Szent Háromságához Baján. Viszont eladók nagy kedvezményben részesülnek.

Ingatlanok forgalma.

Kozák Ferencz és neje Szabó Katalin veszik a debreczeni 1 sztkvben 6170 hrsza foglalt 26 hold 400 négyszögöl ondódi földet Debreczen várostól 15501 kor. Lukács Mihály és neje Csontos Julianna veszik a

debreczeni 1506 sztkvben 10554 hrsza foglalt 2 hold 658 négyszögöl ujosztású földet Busi Mihályné Fehér Sára és tarsaitól 1800 kor. Bundi Sandorné Kállai Julianna veszi a debreczeni 829 sztkvben 6515 hrsza foglalt 2 hold 550 négyszögöl ondódi és 10233 hrsza foglalt 3 hold 966 négyszögöl ujosztású földet özv. Kállai Ferenczné Szekeres Juliannától 2000 kor. Mészáros József és neje Kenyeres Mária veszik a debreczeni 8417 sztkvben foglalt Diószegi-utca 8. sz. házat Dudinszki Kornéltól 3200 koronáért. Vida Zsuzsanna, Harsányi Zsuzsanna veszi a debreczeni 5742. sztkvben foglalt 212 négyszögöl csapókeri szőlőt Vida J. 1200 k. Uri Mihály és neje Uri Eszter veszik a debreczeni 7054. sztkvben 3673-24 hrsza. alatt foglalt 100 négyszögöl majorsági földet Balog Miklós és neje Körösi Mariától 2400 koronáért. Erdős József és neje Szilágyi Erzsébet veszi a debreczeni 2009. sztkvben 6933. hrsza. foglalt 1 hold 1250 négyszögöl ondódi földet Váradi Károly és neje Székely Zsuzsannától 1000 koronáért. Szilágyi Gábor és neje Somogyi Eszter veszik a debreczeni 6722. sztkvben foglalt Borz-utca 14. számú házat Domján Imre és neje Gál Juliannától 6200 koronáért. Kolozsvári János neje Harsányi Sára veszik a debreczeni 7982 sztkvben 8888/44. hrsza. foglalt 160 és fél négyszögöl házhelyet Kacz Lajos és tarsaitól 1000 koronáért. Szedlák József és neje Weisz Sarolta veszik a debreczeni 5042. sztkvben foglalt 3 hold 935 négyszögöl homokkeri szőlőt Mayer Antal és neje Csipkés Erzsébettől 10,600 koronáért. Dobi Balint és neje Sós Julianna veszik a debreczeni 7783 sztkvben 6839 hrsza foglalt 3 hold 150 négyszögöl ondódi földet Szücs Mihály és neje Nagy Erzsébettől 2609 koronáért. Czaban Márton és neje Mojzes Mária veszik a debreczeni 5353 sztkvben 11081 hrsza foglalt 4 hold földet Czaban Dániel és neje Kövesi Borbalától 2000 koronáért. Molnár ózsef és neje Balogh Sára veszik a debreczeni 2483 sz. hkvben 8132, hrsza foglalt 9 hold 1200 négyszögöl ondódi földet Konrad Gyulától 6000 koronáért. Debreczen városa veszi a pusztá-guti 18. sztkvben foglalt 48 hold 1197 négyszögöl kaszálót Gutman Jakabtól 8600 koronáért.

SZINHÁZ.**Műsor:**

Jan. 7-én szerdán: Lotti ezredesei, „C” bérlet.

Jan. 8. csütörtökön: Ripvan Winkle. Daljáték. „A” bérlet.

Jan. 9. pénteken: A doktor ur, bohózat. Először „B” bérlet.

Jan. 10. szombaton: A doktor ur, bohózat „C” bérlet.

Január 11-én vasárnap délután Csokon szerzett völegény, énekes bohózat. Este. Ujházi Ede felléptével Egy párisi regény színmű.

Vizkereszt.

(Shakespeare vigjátéka.)

A tegnapi Shakespeare est ismét az igazgató és a társulat buzgalmanak dícsérete. A nagy angol drámaírónak ha nem is

a legjobb, de egyik legmulattatóbb, lelegevenebb vigjátékát adták nemcsak türhetően, hanem határozottan jól.

Odaadással, lelkesen buzgólkodtak, hogy ezt a háromszázéves klasszikus művet az ilyenektől elsokott közönségünk megértse és élvezze. Tőrekvésük sikerrel járt, elismerésünk érte.

A főbb szerepek jó kézben voltak. — Viola és Olivia a két női főszerep értelmes és gondos interpretálóra talált Mészáros Margit és Hahnel Arankában. Mindkettőjük játékáról csak elismeréssel szólhatunk. Igen ügyes volt egy komorna szerepében Csige Ilonka, akinek napról-napra való fejlődését örömmel tapasztaljuk.

A férfiszereplők közül kivált pompás jellemzetes Malvolio alakításával Sebestyén, aki lassanként egészen otthonossá válik a klasszikus szerepekben. Tegnapi szerepében játék, testtartás, hanghordozás, szóval a szerep megalkotása dolgában ismét igen szép sikert ért el. Talán különvélemény lesz, de nekünk úgy tetszik, hogy Malvolio-ja sikerültebb a jellemzés finomságára nézve Harpagon alakításánál.

Nagyon jó estéje volt Nagy Dezsőnek is, aki egy Falstaff-szerű boriszak alakot mutatott be jó humorral, de mindig kellő mérséklettel. Annál kevésbé sikerült a másik komikus alak, Keszeg Andor megrajzolása Szilágyi Aladárnak. Pedig micsoda felséges kiaknázni való komikum van ebben az alakban, igazi parádés szerep hozzáértő színész kezében. Csodáljuk, hogy Krémert nem vonzotta, pedig föltétlenül nagyobb sikere lett volna, mint a bohóc szerepében, a melyet különben szintén ügyesen és művészi biztossággal játszott meg.

Klenovics mint herczeg és Palágyi, mint Sebastián, továbbá Farkas Béla, mint Antonio gondosan játszották meg kisebb szerepeiket.

A darabot természetesen nem adták teljes egészében, hanem sok összevonással, és kurtitással, de még így is hosszú volt. Nem ártott volna az első két felvonást még rövidebbre fogni.

A közönség jól mulatott s hálásan fogadta a műelőzetet. Hogy nem volt nagy számmal, azt annak tulajdonítjuk, hogy a Vizkereszt a Nemzeti Színháznak nem reper-toár-darabja s így azt kevesen ismerik. Az ismertebb Shakespeare-vigjátékok valamelyike, pl. a Szentivanéji álom bizonyára nagyobb közönséget vonzana.

— s. — c.

A csókról.

Irta: Sporzon Pál.

I.

A csókról mai nap valami újat, érdekést, érdemlegeset írni merész dolog. Ugy vagyunk a csókkal is, miként a szívünkkel: magunkkal hordjuk, ketyegni halljuk; de megnézni soha — megerteni aligha tudjuk.

Nem olyan egyszerű, mindennapi, ismert dolog ám a csók, mint sokan hinni szeretik. Csak be kell annak mélyébe hatolni. Lelkiismeretesen felkutattam régi eredetét, csodálatos természetét; összekerestem a világ négy sarkáról a csók sokféle fajtát, érdekes változatát és leirtam híven mindezek jelentőségét.

Alkalmi ajándéktárgyaknak

a legtökéletesebb fényképek Harth Gusztáv műtermében készülnek.

Ugyszintén ajánlja a t. cz. tisztviselő uraknak arcképes igazolványhoz szükséges fényképeket a legelőnyösebb árban.

Tisztelettel **Harth Gusztáv** fényképész. Debreczen, placz-utca 34.

Először is magán a szón „csók” akad-
tam meg. Szerintem az a hiánya van, hogy
nem lehet diminutívba helyezni — kicsinyi-
teni. Mondjuk: meny—menyecske; kéz—
kezecke—kacsó; de nem mondhatjuk:
csók—csókocska: mert ócska csóknak le-
hetne érteni — aminőből bizony senki nem
instál. — Ezen hiány kiegyenlítésére, el-
fogadtuk a szomszédtól e szókat: puszi,
kuszi, puszédi. Már némileg magyar zamat-
juk is van.

Nehéz feladat volt: kipuhatólnom a
csók valódi természetét; mert — látni
ugyan lehet (bár nem mindig szabad), hal-
lani is lehet, — érezni néha nagyon is le-
het: de megfogni, megőrizni, spiritusban
elrakni, postára feladni — sajnos — nem
lehet. Mivel azonban — biztos adatok sze-
rint — az igazi csók melegít, gyújt, sőt
fel is villanyoz: én a csókot méltán az im-
ponderabiliák közé sorolom, — egy csoport-
ba a fényvel, hővel és villamossággal.

Történelmi szempontból véve a csók
igen régi eredetű. Származását a régészeti
leletek már a paradicsom gyönyörűsége-
s kertjébe vezetik vissza, hol is a csók — hi-
teles adatok nyomán — Éva anyánk bibora-
jakán született.

Lassuk most a csók társadalmi jelen-
tőségét s ehhez képest különböző alakjait,
fajtáit és variálásait.

A csók líven kíséri a halandót —
böcsőjétől koporsójáig, tolmácsa legna-
gyobb örömének úgy, mint legmélyebb fájd-
almának; jelvénye az élet legnevezetesebb
fázisainak.

Csókkal üdvözlöl az élet; csókkal bu-
csuzik el tőlünk. A legelső csókot — ez
örömsók — a boldog anya nyomja cse-
semőjének ajakára. Az utolsó csókot —
ez a fájdalom csókja — a drága halott-
ra adják, mielőtt rászégeznék a koporsó
fedelét.

Mennyi kéjnek, mennyi bunak a tol-
mácsa ezen legelső és legutolsó csók:
és mégis — éppen ők viszonzatlanok ma-
radnak.

Ezen első és utolsó két csók kö-
zött játszik le az életben hosszú sora a
legváltozatosabb csókoknak. Melyek felett
rövidke szemlét fogok tartani, bebizonyít-
tandó: hogy a csók nem olyan triviális va-
lami, mint mainap hinni és hirdetni sze-
retik.

A kis világpolgár első mosolygását a
boldog anyai csókok egész özöne kíséri.

A csecsemő kis babából idővel vir-
goncz lányka válik; s a kis nagysám ép-
pen nem fukar „gyermekes” csókjaival. Tu-
czat-számra osztogat belőlök: a mamának,
a kis öcsnek, — a babának, s cziezának,
a házörző bozontos komondornak. Min-
den bácsi — ha kér — kap pusztit; a nagy-
bácsi csattanós parolát is. A „csipi” vagy
„zviki”-puszinak is ekkor jár az ideje.

Az élet tavaszának ismét vannak saját
— lehet mondani kiváltságos csókjai,

A serdülő lányka (magyarul pakfisi)
egyelőre csak barátnői körében osztogat
csókokat. Amde, bekövetkezik, egy-két év
mulva, oly idő, midőn „valaki más” része-
sül a szemérmesen piruló „első” csókban.
Ez az első csók aztán nemcsak emlékeztet
az elvesztett paradicsomra, hanem azt ok-
vetlen vissza is hódítja. — Ki tudná mélt-
on leírni a fiatal szív ama boldogságát,
melynek az első csók a dicső hirdetője!
Az élet későbbi örömeinek melyike mér-
kőzhet vele — akár magasságban, akár mély-
ségben?

Az első csókkal rokon az „eljegyzési”
vagy „mátkacsók”, az már bátrabb s nem
annyira pirul: mert rendesen — ő már

nem az első csók. Lehetne „szabadalmi” csók-
nak is nevezni: mivel utána jövő olvasatlan
számu csókra privilegiumot ad — termé-
zetesen: nem bárkinék.

Hogy az ifjúkor általában nem szegény
a csókok érdekes variációiban — ezt bizo-
nyítják a következő csók specialitások:

Ime — első sorban bemutatnunk a
költői zománczu „titkos” és „tiltott” csóko-
kat: mindkettőre az édes titok leple regé-
nyes szint ölt, bár néha rossz véget hoz.

Szintén költői, egyuttal sikkes a „lo-
pott” csók, melyet olykor igen prózai módon
kézzel szoktak viszonzni, természetesen a
kőkemény szívek.

E csoportba tartozik a „zálogot kiváltó”
csók is, melyet esetleges szabadkozás daczára
elég szívesen szoktak osztogatni.

Az ifjúkoruk még egy csók-speczialis-
tását idézem, mely azonban kissé borizú és
dohányfüstös, — ez az erősnemű, remény-
teljes fiataliságnak „puszi pajtás” csókja, a
melyel boros-poharak, sörös kancsók között
örök barátságot kötnek — holnap reg-
gelig.

Egy olasz márki, mint rablóvezér.

Az olasz hatóságok egy egész karabi-
nieri-hadsereget uszítottak, a legujabban
hírnévre vergődött olasz rablóvezér, Var-
salona nyomába, a ki valamelyik biztos rej-
tekhelyen lábadozik a tüdőgyuladásból.

A híres bandita ugyanis nemrégiben
veszedelmesen megbetegedett és csaknem
bele is pusztult bajába. — A nagy hajsza
azonban egészen eredménytelen, mert maga
a lakosság rejtegeti banditahősét, sőt a ha-
tóság attól is tart, hogyha véletlenül el-
fognák Varsalonat, akkor maga a nép fegy-
verrel szabadítja ki a rablót börtönéből. E
miatt aztán most az egész vidéken bevon-
ják mindenkitől a fegyverengedélyeket és a
fegyvereket a hatóság elszedi. E miatt jar-
tak Cordova márki kastélyában is, a hol
csodálatos felfedezést tett a rendőrség.

A márki öltözőszobájából titkos ajtó
vezet ugyanis egy földalatti folyosóra s a
házkutatásnál a karabinierik rájöttek erre a
titkos kijáratra.

Lent, a földalatti folyosóban minden
50 méter távolságban erős vasajtók vannak,
a melyeket úgy kellett kifeszíteni, hogy to-
vább lehessen haladni. A folyosó egy tel-
jesen megközelíthetetlen barlangvárhoz vezet.
A kastélyban különben megtalálták a márki
egyik arczképét is, a melyen rablóruhában
van levéve.

Kétségtelen, hogy azok közül a véres
büntettek közül, a melyeket Varsalonának
tulajdonitának, többet Cordova márki köve-
tett el. A márkit elfogták és börtönben ka-
tonaság őrzi, mert attól tartanak, hogy a
parasztok erővel ki fogják szabadítani. Ugy
mondják, hogy a márki rablóromantikájának
a felesége is részese.

CSARNOK.

Vaterloo.

Erockmann—Chatrián elbeszélése után fordí-
totta: ifjabb Móricz Pál.

A kis Rosommai majorsággal szemben
kénytelenek voltunk jobbra, a mezőségre
menekülni. Az utolsó gardanégyszög ott még

mindig vitézül állotta a poroszok roham-
támadásait. De alig husz percz mulva már
áradatként özönlöttek a porosz vadászok az
uton át, lefegyverezvén vagy lemészárolván
azokat, akik széjjel szaladoztak, vagy elma-
radoztak. Szinte úgy tetszett, hogy az ut
valami csoda hid, melyről a ki letér, mind-
járt örvénybe sülyed.

A Passe avanti csárdánál porosz huszá-
rok támadtak ránk. Nem voltak többen, mint
öt vagy hat porosz huszár, ránk ripakodtak,
hogy adjuk meg magunkat. Pedig ha letet-
tük volna a fegyvert, akkor könyörtelen ott
vágta volna le mindönket. Amde mi ezélba
vettük a puskát és mivel látták, hogy nem
vagyunk sebesültek, odább nyargaltak. Be-
látuk, hogy az uton haladva mégis inkább
menthetjük az életünket, pedig az ottani
hajveszékelés, zaj, órák távolságára hallat-
szott. Lovasság, gyalogság, tüzéség, tábori
kórház, podgyászos szekereszek, mind-mind
együvé elegyültek, jajgatva, rikoltozva, or-
ditva, siránkozva mentették az életüket és
vadul nyertettek a lovak. Még Lipcsénél
sem láttam ehhez hasonló jeleneteket. A
hold a planchenois-i erdőseg fölé emelkedett.
Fagyasztó sáppadt fényvel ragyogta be a tö-
megbe kavardott sapkákat, medvebőrsüve-
geket, sisakokat, kardot, szuronyt, oldalt dült
puskaporos kocsikat, beszegezett agyukat.
Perczről-perczre mindinkább felakadt a köz-
lekedés, a panaszos jajordítás majd emel-
kedett, majd csitult ezen holdfénytől világi-
tott rémes rónaságon, a távolban sóhajtás-
ként tikkadván el.

De a legszomorubb mégis az asszony-
nép jajongása volt. Ilyen szerencsétlenek
egész tömegestől követték a hadsereget. Az
utról talyigáikkal toszigálták a töltés, mellé
őket és még ezen iszonyu zajgást is átmet-
sző jajkiáltásaikra sem hallgatott senki. Senki
sem fordult feléjük. Senki sem nyújtott
volna nekik kezet, hogy a töltött utra emel-
kedjenek. . . . Mindenki csak a maga érde-
két nézte! . . . Ha elpusztítalak is, annál
jobb; én vagyok az erősebb. . . . Ordítozol.
Bánom is én. . . . Nekem mindegy! . . .
Ügyelj jobban magadra. . . . Én lovon ülök.
Keresztül gázolok rajtad. . . . Helyet! . . .
Csak magamat menthessem meg! . . . A
többi sem csinálja másképp. . . . Helyet a
császárnak. . . . Helyet a tábornagnak. . . .
A ki erősebb: gázolhata gyöngén. . . . Ezen
a világon csak erőszakkal boldogulni! . . .
Félre az utból! . . . Félre az utból! . . .
Az agyu kerék roncsoljon össze, miért nem
ügyelsz magadra! . . . Már az agyuvál sem
lehet mozdulni. . . . Fogd ki a lót. . . . Vágd
ketté az istrángot. . . . Ide azzal a lóval!
Üsd, vágd, csak mi menthesük innét ma-
gunkat. . . . Szaladjatok, aki nem bírja ge-
bedjen meg! . . . Mit nekünk a többi? . . .
Hát nem mi vagyunk az erősebbek? Bezzeg
ha minket pusztítanak, hiában ordítózunk,
akkor nem ügyelnek mi ránk sem! a ki
menthe i magát, meneküljön! . . . És éljen
a császár! . . . De hisz a császár már meg-
halt!

Nevezetesen mindnyájan azt hittük,
hogy a császár a régi gardával együtt esett
el. . . . Ez egész természetesnek is tet-
szett.

A porosz lovasság rajokra szakadozva
vágta az utunkat és a kardot forgatva
„Hurrá!”-ztak. Valóságos hajtó vadászatot
tartottak ránk. A ki az utról letévedt, le-
vágta. A foglyokkal nem bibelődtek, levá-
gta minden széledező menekülőt, hanem a
tömegbe még sem rohantak. Itt-ott jobbról
is, balról is dördültek lövések. Odább a hát-
térben vörös lángok csapkodtak az éjszakai
homályba. A Caillou majorság égett ott.

(Folyt. köv.)

Nyilttér.**Gyomorbajosoknak igen fontos.**

Étvágytalanság, gyomorhaj, rosszullet, rossz emésztés miatti fejfájás, gyomorgyengeség, emésztési zavarok stb.

azonnal megszűnik a

Brady-féle Mariaczelli gyomorcseppek

használatától.

Minden gyógyszerárban kapható.

Sok ezer köszönő és elismerő levél.

Egy üveg, használati utasítással együtt 80 fillér nagy üveg 1 k. 40 fl.

Főraktár Debreczenben dr. Rotschnek Emil, az Arany egyszarvúhoz címzett gyógyszerárban és Toth Béla gyógyszerárában.

Hamis utánzatoktól óvakodjunk, a valódi Maria-czelli gyomorcseppek üvegjén a védjegynek és az

aláírásnak *Brady* rajta kell lenni.

Figyelnél kell arra, hogy a régi hírneves Brady-féle gyomorcseppek üvegként 80 fillér nagyobb üveg 1.40 fillérbe kerül, míg a nem valódi, hamisított értéktelenebb utánzatok olcsóbban, rándesen 70 fillért ajánlatnak.

APRÓ HIRDETESEK.

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Boros Testvéreknél

divatos női ruhakelmék, selymek, téli kendők és velezek a versenyben létező **legolcsóbb árakban**. Maradékok féláron.

Olesó forrás Narancs, citrom, déligyümölcs, kávé és friss teában **Kohn Henriknél Debreczen, Gróf Dégenfeldtér 7-ik szám.**

10. Egy nagy 10 kros petroleum forrás megeredt a Neuman és Weisz cégnél Hatvan u. 5 sz.

Gyönyörűen éneklő

iskolázott hangu kanári madarak olcsón beszerezhetők Péterfia-u. 26.

Egyedüli butorgyár és szabadalmazott asztalok gyára Debreczenben. **Kárpitos és díszítő műtermek. Alapított 1875.**

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a legjobb hírnevek örvendő gyáramat tetemesen

megnagyobbítottam

és több kitüntetésben részesült butorkészítményeimből a legegyszerűbb kiviteltől a legfényesebbig nagy rakárt tartok.

Leikiismeretes kiszolgálás! Polgári árak!

Tisztelettel

Schwarz Vilmos

cs. és kir. udvari butorgyáros. Gyár: Szálka-u. 5. Üzlet helyiség: Piacz-u. 71. Saját ház.

Mintákat, árjegyzéket és költségvetést bérmentve küldök.

Szállodai és intézeti berendezések.

Pokrócok

Lovak részére!

Szoba padlóra!

Léghuzam ellen!

Íróasztal elé!

Flanell takarók!

Plüss uti-takarók!

Plaidek!

Erdélyi hosszú szőrü

cserge pokrócok!

nagy választékban kaphatók

Bosznay J. és Társa

új szőnyegházában (4)

DEBRECZEN, Kossuth-utca 11.

Havanna Rum,

mely

ADLER ÉS GOLD

császár és királyi udvari szállítók által **KASSAN** kerül forgalomba, az elismert **legjobb és legolcsóbb**

tearum.

Kapható: minden fűszer és csemege üzletben.

E rum utóbbi időben silány áruval való gyakori utánzásnak van kitéve, miért is a t. teakedvelő közönség törvényesen védett címkeire figyelmeztetik.

PÖSTYÉN-FÜRDŐ

Csúz, köszvény, Ischias, Exsudatumok egyedüli sikeres gyógyhelye. Télen is nyitva. Kinek az utazás nehézkes, használjon **házi kúrát** a póstyéni iszappal, mely a házi orvos kezelésében minden gyógyszert felülmúl. 5-10 kg. iszap, 10-20 üveg hévízzel egy kúrára elegendő.

Használati utasítást, téli prospectust szívesen küld a **fürdőigazgatóság.**

1685—1902 v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1344/6—1902. sz. végzése folytán közhirre tétetik, miszerint sz. kir. Debreczen város részére Mendelovics Lajos debreczeni lakostól 1500 kor tőke, ennek 1902 február 1-től számítandó 6% kamatai s eddig összesen 121 k. 88 fillér perköltség erejéig 1902 aug. hó 4-én biróilag felülfoglalt és 2892 koronára becsült házibutorok, kocsik, üzleti fölszereivények s egyéb tárgyakból álló ingóságok **1903 é. jan. 9-én d. e. 1/2 10** órakor kezdetét veendő és alperes majsági földjén, folytatólag piac utcai üzletében s végül alperes lakásán József kir. hg. utcai 6 sz. háznál, a Hungária könyvnyomda részv. társaság 139 k. 60 f. tőkekövetelése és jár. Th. Labovics czég 121 k. 10 fl. tőkekövetelése végett. Hans Nachbargauer czég 32 kor. 40 fil. tőkekövetelése jár. kiel. gitése végett is egyidejűleg megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1902. dec. hó 19-én.

Török Péter bir. kiküldött.

Miért szenved ön?? Hiszen önnek gyógyulása bizonyos még akkor is, ha sebe bármily régi, sőt a fájdalmas opeátiót is elkerülheti, ha a

valódi

THIERRY A.-féle Centifiola kenőcsöt

használja, mely rendkívül vonzó, a sebek gyógyításában valamint a fájdalmak enyhítésében utólrérhetlen. A valódi Centifiola-kenőcs alkalmazható: a szoptatók mellkeménykedésének, a tej elapadásának, az orbáncznak eseteiben, továbbá mindenféle régi sérvek, láb- és csontnyílások, sebek, folyások, dagadt lábak s csontvesedések, vágás, szúrás, lövés és ütés által előidézett sebeknél; az idegen testek, pl.: üveg, szálka, homok, tövis, serét stb. eltávolításánál; mindenféle daganat, kinövés, képződmény, karbunkulus és ráknál; v. gre pokolvar, körömméreg, körömgülyés, a lábnaik járás közben történt kisebelése, fagyás és égetés okozta sebek, a betegek és gyermekek fckvés általi kisebesülése, torokdaganat, meggyült vér, fülzúgás stb. eseteiben. 2 tégely csomag csomagolással postadíjjal együtt 3 ko. 50 fil. Temérdek elismerő levél megtekinthető. Utánzatok vételétől óva intek mindenkit és arra ügyeljünk, hogy „Schutzengel Apotheke des Thierry (Adolf) Limited in Pregrada“ a tégelybe van-e égetve.

Gyógyszerész A. Thierry balzsam és Centifiola kenőcs.

Eme két gyógyhatásában utólrérhetlen szer soha nem romlik el, sőt mentül régibb, annál jobb. Nem árt a szérnek a fagy, sem meleg s ezáltal télen nyáron szétküldhető. Mindenkori hatással alkalmazása esetén könnyen bevárható az orvosi segély, természetesen nem szabad hatástalan utánzásokhoz nyulni, melyért csak haszontalanul elpredáljuk a pénzt, hanem mindig tartson minden család készletében e világhírű, olcsó, megbízható, a mellett tartalmas szerből. A hol nem bizonyos, hogy az én kitűnő szerem ott ajánlatos egyenesen tőlem hozatni. Czim:

Apotheker Thierry (Adolf) Limited Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.
Főraktár: Budapest Török József, Zágrábban Mittelbach S. és Bécsben Brady C. gyógyszerészeknél.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostávi szemben.